

10 Idees per la cultura musical de la ciutat.

(resum de les aportacions fetes al blog de l'Observatori de Música de Barcelona, del 20 al 26 de març)

1.- OBJECTIUS

carles llàcer dijo... Fer de la música una activitat més diurna, descontextualitzar-la dels prejudicis habituals (nit – alcohol – drogues - clandestinitat...)

jordi oliveras dijo... Em pregunto sobre això que sempre es diu: "l'educació és fonamental". (...) Sobre què s'ha d'educar? Tothom ha de saber tocar un instrument? Cal que coneguem història de la música? Cal saber llegir música? Quins són aquests coneixements que ens dotarien de millor cultura musical?

pau clap dijo... (...) Educació musical es moltes coses, i es pot fer, s'ha de fer des de diferents àmbits, però la música es un mitjà per expressar-se, comunicar-se, i es important facilitar a les persones un coneixement bàsic, amateur, d'aquest llenguatge, com així es fa amb la parla o la plàstica. I només te sentit fer-ho fent música des del primer dia (res de mètodes conservatori): Algú aprèn a parlar sense parlar o per no parlar?

pau clap dijo... (...) i un retorn al concepte de cultura com a bé universal no privatitzat.

2.- CANVIAR EL QUE JA EXISTEIX

REPLANTEJAR GRANS EQUIPAMENTS

oriol pérez dijo... (...) sense cap mena de dubte s'hauria de pensar en replantejar, d'una vegada per totes, el tema dels grans equipaments de la ciutat (Auditori i Liceu de Barcelona) absolutament fossilitzats i encatronats amb uns paràmetres deslocalitzats de l'actual societat.

CENTRES DE CREACIÓ

pau clap dijo... Impulsar la autoedició i la música lliure. Potenciar el paper dels centres de creació musical per a que siguin autèntiques eines per als grups emergents que es vulguin autoeditar.

crístina tascón dijo... La gente de la danza, tanto profesional como amateur, tiene decenas de posibilidades de aprender técnicas nuevas, cursos, talleres, workshops, audiciones, residencias... la del teatro, igual. La del arte, en exceso... y en música? Tres chavales de 16 se juntan para hacer música. No consiguen hacer una canción en un año. 3 chavales de 23 años tampoco. ¿Por qué? ¿A quien pueden preguntar en el caso de que quieran preguntar?. Aquí los centros públicos creo que tenemos una tarea muy importante.

Creo que el que se genere música en Barcelona no depende tan solo de las posibilidades que tengas par hacer conciertos o de grabar discos. Hay que pensar en una educación a largo plazo.

Barcelona siente que ha nacido en su seno X figuras musicales. De repente Barcelona tiene 15 grupos "figurantes" nuevos. Al año siguiente esos 15 se

quedan en 4 ¿por que? Sé que es la tendencia general, pero eso no quiere decir que sea la única forma de hacer las cosas... (ya se sabe, el video venció a la radio)

BAM

victor strangeones dijo... Certamens i festivals: Del BAM al Fòrum no en vull ni parlar. Cal iniciatives més acurades i molt més continuades. A mí, que l'Ajuntament faci aquella destrossa una vegada a l'any no em serveix com a proposta, que voleu que us digui.

BTV

carles llàcer dijo... Que barcelonaTV, tingui un programa, com a mínim, que tracti la música amb cara i ulls.

victor strangeones dijo... Comencem amb la presència de la música als mitjans de comunicació. Imprescindible que hi hagin almenys un parell de programes de qualitat que tractin la música amb rigor i varietat a BTV (dic BTV perquè és a on l'Ajuntament pot decidir). Un pot tractar la producció pròpia, independentment d'estils, agrupar les propostes d'aquí amb "una mica de gràcia", i l'altre pot tenir una visió més general de l'actualitat musical, però almenys un d'ells hauria de tenir un horari de "prime time". Sí. A banda d'aquests 2, hi hauria d'haver-hi programació més continuada de concerts i videoclips a la programació.

NORMATIVES

ramon faura dijo... Abans de proposar idees que ajudin a la música, és necessari assenyalar aquelles idees que van en contra de la música. En altres paraules, l'administració, abans de pensar com pot ajudar, hauria de deixar (si se'm permet l'expressió) d'emprenyar. Fins ara així ha estat. Administrativament parlant, la música - al menys la música que a mi m'interessa - es considera soroll. Tota decissió al respecte passa per medidors de decibels, ones de freqüència, index d'absorció acústica dels paraments del recinte... etc... administrativament, la música que a mi m'interessa només és una realitat físico-acústica, com a molt també físico-etílica-gamberril; però mai es un problema cultural. Si no, no s'entén la dificultat de moltes sales per obtenir els permisos necessaris per fer música. Els músics toquem a les sales. Ens fan falta les sales. Benvinguda qualsevol ajuda a les sales. De moment, però, abans de les ajudes, n'hi haurà prou amb que las deixin existir. No conec els mecanismes administratius, però potser un primer pas és entendre que un lloc que programa música - que fomenta cultura - no és exactament igual a un Mc Donals, i que per tant, administrativament parlant, mereix un altre tracte.

jordi oliveras dijo... (...) Em sembla adient el comentari del Ramón, dient que l'administració s'hauria de plantejar no només què ha de fer, sinó també què ha de deixar de fer, per fer més fàcils les coses. No només l'administració, també la SGAE i d'altres que actuem. Segons com, es pot entrar -en la vida real- en una espiral de propostes i contrapropostes que potser es compensen entre elles, però que només afegixen soroll (des del punt de vista comunicatiu i de les idees) i desgast d'energies. És la mateixa línia de reflexió que jo proposava en relació a les emissores de ràdio: potser sí que cal fer una emissora pública per compensar carències, però potser cal plantejar quines limitacions impedeixen que, havent-hi com hi ha, gent amb ganes de fer coses -també en

el camp radiofònic- aquestes no acabin de reeixir.

pau clap dijo... Reconèixer els espais per a la música en directe com a espais de cultura. Facilitar legalment l'aparició d'espais on es pugui fer concerts. La música en directe es un bé cultural a protegir. Si hi ha problemes d'ordre públic, cal resoldre aquests problemes (aïllar...) en comptes de prohibir la música com fins ara. No cal contraposar cultura amb descans, sinó ser hàbils per a conjugar ambdues.

xavi estringana dijo... Flexibilització o adequació a la realitat urbanística de la normativa per sales que vulguin programar en directe; sales, clubs, amb subvencions o ajuts per a la insonorització, equipar tècnicament i que produeixin escena local.

victor strangeones dijo... Acabar amb la política actual, crec que no cal dir-ho més. Calen més sales de concerts, i més pedagogia a la societat. S'ha d'incentivar l'obertura de sales, fomentar les ajudes i crear una xarxa fluida d'actuacions. L'empresari privat té por d'intentar obrir una sala, quan un bar de "carajillos", el camió de les escombraries, i la discoteca que tinc davant de casa fan més soroll. Prefereixo la música al soroll, sincerament.

crístina tascón dijo... La nueva ordenanza prohíbe la música en el espacio exterior más allá de las 22:00, si hay permiso del ayuntamiento, hasta las 24:00. Si hay protesta de vecino la guardia urbana puede intervenir. La actuación no puede superar los 30 minutos ¿y las pruebas de sonido? Durante todo el día no puede superar las 2 horas con pausas. ¿Como encontrar un equilibrio sin que Barcelona pase de ser la " millor botiga del món" a la "sábana más grande en el balcón"?

La báscula ahora tiene problemas con los vecinos nuevos. Lo estamos insonorizando nosotros mismos a la manera casera. Durante este año 2006 hemos tenido alrededor de 34 grupos haciendo conciertos. Grupos jóvenes, con ilusiones. Estamos a mediados de marzo. A ver que pasa.

carles llàcer dijo... Tornar tots els instruments requisats per la urbana als músics de carrer

carles llàcer dijo... Mes música al carrer

crístina tascón dijo... Para tocar en el metro ahora has de presentarte ante un jurado de 4 personas, 2 de la asociación y otros 2 ajenos. ¿ ? ¿alguien puede darme su opinión?

LES LICÈNCIES PER LA RÀDIO

jordi oliveras dijo... No hi entenc prou, però suposo que ens convindria una gestió diferent de la cessió de licències. Des d'aquest punt de vista, que ara hi hagi consens per demanar una ràdio pública, en relació a la música, és una iniciativa adequada, per concreta, possibilista, consensuada i pragmàtica, però potser limitada.

victor nubla dijo... la veritat és que no m'importaria gens posar d'una vegada sobre la taula la tasca tan important que fan Radio PICA o ràdio Contrabanda...

victor nubla dijo... (...) tornant al tema ràdio, per a tots aquells que no l'escolteu o no l'heu escoltada mai, us recomano que entreu a <http://www.radiopica.net/> i feu una ullada a la programació, o encara millor, l'escolteu on line. 25 anys

sense rebre una subvenció i, pràcticament, sense ser definitivament legal·litzada, lògicament ha tingut que llogar l'espai de 00 a 14 h. a Radio Gladys Palmera, però sobreviu amb una programació literària i musical impecable i única a la ciutat. Per a mí és un cas únic i fa reflexionar molt: sobre l'agilitat i eficàcia d'alguns models i la lentitud i ostracisme d'altres, etc.

POLÍTICA DE SUBVENCIONS

carles llàcer dijo... Ajudar i subvencionar les discogràfiques que treballen amb musics locals

carles llàcer dijo... Donar beques a musics/grups, per anar a tocar al estranger perquè aprenguin dels més avançats

carles llàcer dijo... Potenciar la musica (en general) independentment de la llengua o estil que empli.

pau clap dijo... Microcredits a la autoproducció de música lliure.

victor strangeones dijo... Un pla de subvencions i assessorament a la creació pròpia molt més ampli del que hi ha ara. (,,)

pau clap dijo... Donar suport a les sales amb programacions compromeses amb el fet musical, per a la millora d'infraestructures. Aquests concerts són deficitaris i moltes vegades incompatibles amb les inversions fortes necessàries en equipaments tècnics.

xavi estringana dijo,... Ajuda directe a la producció i programació del directe (per pagar la producció tècnica o els caixets mínims dels músics). Escenes emergents que no són rentables però sí interessants.

xavier maristany dijo,... (...) creació d'una línia d'ajuts (Icac?, Ajuntament?, Dipu?) directes a sales de petit format per tal que puguin presentar CICLES de música a la ciutat.

pau clap dijo... Donar suport a les entitats de la ciutat que vulguin realitzar activitats vinculades a la música: permisos d'ocupació de via pública, equips de so, cessió d'espais...

xavi estringana dijo,... Ajuts directes per a la compra d'equipaments (instruments, locals, transports, autoedicions)

xavi estringana dijo,... Subvenció per a la internacionalització de les creacions musicals (portals internet, assistència a festivals o fires, intercanvis amb altres ciutats)

3.- FER DE NOU

LA RÀDIO

victor nubla dijo... una ràdio sense prejudicis, que donés a conèixer totes les músiques en igualtat de condicions, una ràdio per formar oïents, faria molta molta falta. Sona utòpic, però és necessària una ràdio de les d'escoltar al cotxe, o al curro, amb aquestes característiques; les que emeteixen per internet potser sí que són més democràtiques però no compleixen la mateixa funció.

jordi oliveras dijo... Tornant a la ràdio,... Avui he llegit una notícia a La Vanguardia, on es diu que l'associació de ràdios privades de Catalunya no està d'acord amb el model que es defensa per Catalunya Cultura, per què pensen

que no és un model diferent al de les emissores privades i creuen que el diner públic s'ha de dedicar a recolzar altres models. Em sembla que tenen una mica de raó quan diuen que la idea de radiofòrmula musical tranquil amb càpsules culturals pel mig, no acaba d'explicar com es farà amb diners públics coses que no es poden fer amb els privats.

pau clap dijo.... Avui per avui (si ho han de executar d'aquí a 3 anys la cosa canvia) ràdios associatives musicals de qualitat a cada districte de BCN. Per poder triar i remenar, estils, generes, tempos, escenes... i fer educació musical de carrer.

xavi estringana dijo,... Creació de canal de difusió mediàtica (insercions en tvs locals, nacionals, digitals) per difondre autoproduccions i creacions que manquen de plataforma per donar-se a conèixer. Actualment només es veu el que ja es coneix, o es coneix el que es veu?. Pactes amb mitjans per espais reservats a creacions undergrounds, desconegudes o simplement emergents

INFORMACIÓ-AGENDES

victor strangeones dijo... Aconseguir confeccionar una agenda musical de la ciutat feta amb seny i qualitat, i incentivar als mitjans de comunicació generalistes (parlo de diaris, suplement...) per que li donin, almenys, la mateixa difusió que a la cartellera de cinema. La situació actual no té sentit.

victor strangeones dijo... Seguint amb el tema de les sales de concerts, cal fer pedagogia entre la població. Acabar amb el mite del "sexe, drogues, i rock'n'roll" i demostrar que anar a un concert no és res tan extraordinari. Igual que la gent va al cinema després de sopar, entre setmana, podria anar a un concert si tingués una sala a prop de casa, amb programació continuada, variada i a preus assequibles. L'ajuntament podria sufragar una agenda mensual, amb informació detallada, per barris o districtes, i enviar-la a cada casa. (...) Los Angeles, San Francisco, Nova York, Londres... allà passa de forma natural. Aquí ens caldria mirar de fer un intent.

victor strangeones dijo... Incentivar a el públic jove, que és el més important, el consum de música i cultura en general. Arribar a convenis perque les sales ofereixin descomptes amb el carnet d'estudiant. Fer servir les tècniques que fan servir a altres països per controlar el consum d'alcohol a qui no tingui edat (polseres, segells...). Fomentar la presència de música als instituts (ràdios, concerts, distribució de publicacions...)

EDUCACIÓ MUSICAL

carles llàcer dijo... Potenciar mes la musica a les escoles, com a assignatura, i com a acte ludic-cultural.

jordi oliveras dijo... Em pregunto sobre això que sempre es diu: "l'educació és fonamental". Crec que si anéssim més a fons del primer enunciat -sobre el que hi ha consens-, potser ens trobariem amb diferències. Per exemple: Quí ha d'educar? L'escola o els mitjans de comunicació? O, més lluny encara, hi ha qui parla de la ciutat educadora, és a dir, tot l'entorn com subjecte educador. Què voldria dir fer responsable a la ciutat de l'educació musical? D'altra banda, sobre què s'ha d'educar? Tothom ha de saber tocar un instrument? Cal que coneguem història de la música? Cal saber llegir música? Quins són aquests coneixements que ens dotarien de millor cultura musical?

pau clap dijo.... Jordi, la Gene (dep. Educació) està impulsant unes proves pilot de Pla Educatiu d'Entorn, un intent d'enriquir l'entorn educatiu de l'escola en horari extraescolar, per co-responsabilitzar tothom de la formació. Interessant. Nosaltres fem música a les escoles en aquest marc.

pau clap dijo... Facilitar l'accés universal i gratuït (o el més econòmic possible) al coneixement amateur del llenguatge de la música: Treballar per a la seva implantació en horari lectiu. Mentrestant, potenciar les activitats extra escolars de música a les escoles públiques de primària, amb un programa pedagògic acurat i punter.

xavi estringana dijo,... Instaurar, regularitzar, difondre, plans d'ensenyament de tots els aspectes de la indústria de la creació musical; composició, management i programació musical, producció tècnica i de marketing o difusió, recursos i subvencions, és a dir tots els camps necessaris per a una sostenible indústria local pròpia. Amb rang universitari, amb patent de "cors"

LOCALS D'ASSAIG

carles llàcer dijo... Degut a la "genocidi" dels locals d'assaig (poblenou), són necessaris locals que els músics puguin llogar de manera estable, no només per hores.

pau clap dijo.... Facilitar, si el sector privat no dona prou servei o aquest és excessivament car, espais d'assaig.

victor strangeones dijo... Promoure la diversificació territorial dels locals d'assaig, i incloure'ls dintre d'un programa de Cultura auspiciat per l'ajuntament que controli el seu preu.

BOTIGUES DE DISCOS

victor strangeones dijo... Oferir descomptes en impostos municipals per locals comercials destinats a ser una botiga de discos. Promoure la presència de la producció pròpia (ja siguin artistes com discogràfiques o distribuïdores) a les botigues mitjançant expositors que ho aglutinin. Tot fet amb seny i no amb un toc institucional massa present, però crec que els botiguers serien els primers interessats. Si l'experiència funciona, obrir-ho a d'altres ciutats.

UNA SALA PÚBLICA,...

marc lloret dijo... Una de les principals hauria de tenir relació amb la música en directe. Sembla que ja existeix la intenció de regular la possibilitat de programar música en directe a bars i d'altres espais susceptibles d'acollir músics i no només música enllaunada. Però la meua aportació és més concreta. Crec en una sala municipal, de petit format i amb una clara vocació de promoure i difondre la música local, formar i educar professionals al temps que es va creant un hàbit de veure música en directe d'una manera diferent. Per què una altra sala a la ciutat? Tot i que la ciutat compta amb sales de concerts privades, auditoris i centres de música municipals, crec que hi manca un espai de dimensions mitjanes (100-300 pax. de públic), per programar actuacions de músics locals i de fora amb una línia coherent i coincident amb les estratègies de dinamització cultural de Barcelona. Les sales privades tenen els seus propis interessos i necessitats; des del meu punt de vista els equipaments públics no són la millor opció per l'exhibició, no compten (en general) amb unes condicions òptimes per dur a terme concerts o estan ubicats en àrees

allunyades del centre de la ciutat (al marge que jo opini personalment que els equipaments públics haurien de ser espais de creació i no d'exhibició); els auditoris no són els espais ideals per a algunes formacions que no encaixen en espais formals, solemnes i amb butaques. Aniria per aquí: Espai Municipal dedicat a la programació continuada d'actuacions musicals. No auditori, sí sala de concerts. Aforament entre 150 i 300 persones. Sense servei de bar. Ubicat en un lloc centric de la ciutat. Cicles monogràfics. Promoció música local. Generar públic amb hàbit de veure concerts a preus populars, 3-5 euros. Horaris europeus, actuacions a les 19:30 - 20:00. Pop, jazz, rock, electrònica, experimental, clàssica... tots els estils. Provocar dobles programes amb músiques i públics llunyans, per a acostar-los. Entrada permesa a menors. Programes versàtils.

pau clap dijo... Marc, una sala de concerts (pop, rock, Jazz...) sense bar es com una discoteca sense tabac: Possible, però rara de collons (i jo no fumo). Vaig estar a la sala Bilborock de Bilbao, i es així. Tenen una maquina de llaunes.

victor nubla dijo... sí, no és exactament el mateix, però és el que potser podria haver sigut transformadors si hagués seguit o hagués progressat. D'entrada, els equipaments proposats pels col·lectius i les entitats de Gràcia en el disseny del futur Centre de Joves (l'OSI), que serà de tota la ciutat, inclouen sala de concerts, tallers, estudis de so i imatge i residència per artistes.

carles llàcer dijo... Responent al marc, existeix un espai a bcn de formacio per tecnicos de so-llum-produccio-regiduria-dj's-vj's es diu... jeje espai jove boca nord, i son els de barcelona activa qui ho gestionen pels matins, 12 de mesos de curs i amb contracte, per a menors de 25 anys. La conya, es que l'han fet amb pasta de brusel·les.

víctor strange ones dijo... (...) no només cal UNA sala, crec que caldria, almenys, una per districte, i sobretot confiança i aposta en el manteniment i reciclatge, doncs els resultats trigaran a arribar (o no). En tot cas el plantejament en el funcionament és molt bo. (...)

LICÈNCIES FLEXIBLES

pau clap dijo... Difondre les Creative Commons com a llicencies flexibles que permeten la difusió cibernètica, fàcil i barata, de les propostres musicals, i un retorn al concepte de cultura com a be universal no privatitzat.

pau clap dijo... Facilitar la presencia del grups de BCN a Internet, amb àudio inclòs.

DEPARTAMENT DE CULTURA DIGITAL

pau clap dijo... Crear un departament de Cultura Digital. Els mitjans de producció i sobretot de difusió avancen a passos agegantats cap al mon digital. Cal treballar seria i decididament des d'aquesta perspectiva.

QUI HO HA DE FER?

victor nubla dijo... vaig llegint i em va venint una paraula al cap: competència:

- més que subvencionar la compra d'instruments, aquests haurien d'estar

desgravats d'impostos, però això no és competència d'un ajuntament

- les radiofòrmules acusen de competència deslleial a Catalunya Cultura

- si s'obrís una sala municipal i no tingués bar, estic d'acord, seria extrany, però el tingués o no, se l'acusaria de competència a les sales privades, com es va dir a la taula del P. E.

- així mateix, canviar la regulació de la música en directe als bars i petits espais és competència del Govern...

Bé, potser el que caldria es veure quin model tenim de relació entre les Institucions Públiques i el món de la música, per a què ens serveix i per a què no. Podriem dir els 7 pecats i les 7 virtuts d'aquest model, que també queda una mica bíblic. I veure com fer que tots aquests decàlegs que estem enviant, amb els quals estic entusiastament d'acord com ho ha d'estar qualsevol que es preocupi per la música a la ciutat, institucions incloses, ja que son "faves contades", es podrien portar realment a terme. O quins mecanismes es poden aplicar per a portar-los a terme mantenint el model.

jordi oliveras dijo... Pel que fa al tema de les competències, la qüestió és fer 10 propostes per la cultura musical de la ciutat, no 10 propostes per a que les dugui a terme l'administració pública, ni en concret la municipal. Això ja era així en la pregunta d'en Ferran Mascarell. I des, de l'Observatori, plantejat com a reflexió interna, jo crec que encara hi ha més motiu per a pensar-ho així. Les propostes podrien ser executades per una administració per l'altra, pel privat, per les associacions, o per "matxambrats" diversos.

marc lloret dijo... Potser caldria ampliar informació i discutir-ho, però la competència no hauria de ser un problema. Dinamitzar la vida musical de la ciutat és favorable pels músics i també per altres sales. Estem parlant de crear públic. És probable que somniï truites, però hi crec. Per què ningú no es queixa de l'Auditori, com no es feia de l'Espai (o si?, no ho sé). I el Liceu? No hi ha actuat Björk? La música popular hauria de ser acceptada per l'administració com a cultura, de la mateixa manera que ho fa amb la clàssica. NO crec que inventar-se una sala petita per veure coses diferents, per donar veu a tots, per barrejar estils, públics i llenguatges. El tema del tabac, ja no val lapena discutir-ho, està prohibit, no? I el de l'alcohol, no seria l'única manera d'admetre menors d'edat? Liceu, Espai, Auditori, Convent de Sant Agustí i teatres diversos no tenen servei de bar durant el concert. Si els horaris són de tarda (no penso en una discoteca) de 19:00 22:00, no es fa tan imprescindible la birra o la coke...